Миней м(ѣ)цъ юний печатан ѧѱѯѕ
на началото 7 листове отдолу пише
сїа миней приложи Стамоя за не-
гова д(у)ша и за негови родителїе 1767
— дава сто пари (гюзлюк веч които
подир нѣколко години ходяха 17 гр.)

155

Виена
Миней м(ѣ)цъ февруарий 1766 печатанъ
на началото 7 листове отдолу писано

1840 дойдоха фермане по божичь
отъ новъ царъ турски на турци (и
на бугаре на евреe и на цигане (и
на ерменїи и на сви вери) сосъ миръ
да живеем данокъ (за едно да давал
и свака вера (да си седи у мѣтю
себе миръ да бъде по земните пи-
сахъ азъ дионисия отъ софиѧ хаџи
никифоровичъ у манастиръ кре-
миковски с(ве)ти георгїѧ азе ефи-
мерия б(ѣ)хъ синомь ми пахомия беше
егуменъ и да сме нещо грешиле
да речете б(о)гъ да ги прости на вишъ
на сретенїе на хвалите писано дру-
го. (и на исчина отъ 23 лист почва)

азъ дионисїѧ писахъ да се знае ко-
га е доходил кога е доходил везир-
ю на немцїѧ да иде тападна
у софїѧ подъ болна, а кинчаръ ага
си на юзъ бугаръ надъ мостъ у
градо беха презели се дюкяне
доде седеха и подъ леилек чадъри
посече единъ алинъ а сенето бе-
ше 1788 (април 30 по словом хилядо
и седем стотини и осемьдесетъ и осем
години тогаз я преписахъ отъ моя
книжка. (месецъ априлъ трие-
сети черешни сефте двигроша
сирене 20 пари лгне 2 г., брашно
6 пари окана! Теофан вика беше
благо масло во пари мѣтъ 20
дрьва 5 г., трева 5 г.

на вижъ друго писмо
за Вели паша кога доходи секне
беше 1811 дойде на де ачков денъ
пи синовете му идоха на московецо
онти разби и обрагираша големыо
му синъ Мухтарпаша обрачи му гла-
ва па и тури му печатъ на челото а
и готдоха [illegible]

кадабан
Тачи попъ като чорбаджия билъ завидна
дения въ стисъкъ на потънарото значе-
ние на думата а като попецъ билъ
малко и бекрия, т.е. по обичъ винъ
да го пийва по много. Казвать
тои
че нещо като се запиялъ съ другарите
та си помехани нѣщо и да го каже
пияникъ предъ нѣхъ, натъкнялъ
единъ половякъ 6-8 оки вино на-
ведялъ се ~~=~~ хваналъ го съ зъби и
тъй ~~на~~ дигалъ го въ зѫбите си и
пилъ додѣто го осушилъ до ка-
пка. това азъ отъ казвание не би-
хъ го повѣрвалъ, и не бихъ го
разказвалъ ако не бихъ и-
малъ случай да бѫда очевидецъ
свидѣтель на подобенъ подвигъ
подобенъ
у другъ единъ бългорски ~~[illegible]~~
дения.

~~Този~~ Попъ Кадабан се намери-
лъ единъ пѫть въ една нечакана

Въ едно отъ близките села до неговото
село умрялъ единъ турчинъ.
това било на скоро подиръ едно отъ-
една орда отъ
кѫсвание на кърджалиите въ
коего и той билъ зелъ участие съ
момчетата си. Въ това село дѣто
умрялъ турчина имало ходжа
на
по търсенъ на друго село на тур-
ци, та наче зверо и напечо из-
ма ходжа та имал представа
да се иде не знамъ презъ колко
сели далече да се вика ходжа, то
щеломного време да мине, а то и
и сечо
турчи се били мисли два дни. Тогава
не знаели какво да правят
ни нѣколко и отъ селото турци ре-
шили другари на попа, рекли: а бе
я чекай да идемъ при нашия кадабан
дания попъ въ близкото село да го пи-
таме не може ли той отчето на ум-
рѣлия или да ни научи какво да пра-
вимъ. станали и отишли. Разгледа-
ли го намѣрили дома му. и бе попъ
тамъ единъ копиля се спрѣлъ, ти
пѣсните ходжа и турските имал ход-
жа да ~~го отпеемъ~~ му чете и сега не зна-
еме какво да го правимъ. Заровете
ме го рекълъ, ти отъчѣ, че кога на-
мѣрите ходжа тогазъ да му чете
азъ тъй съмъ научилъ наши ду. ама
попъ пари не може на нашия да ра-
ди умре човѣкъ въ село вѣтѫре и дано-
ри ходжа бариемъ сѣтне въ дениу
зара (на дѣрдиха тотиправ) ще каже той
вѣщицъ пѫтника ще иде. — е нѣкой
отъ васъ не може
и таковъ имала не идуна
тогазъ рекълъ не знаеме какво
да ви кажа. пресече е какво то въ